

visse objektivt konstaterbare betingelser er opfyldt (kap. 1).

I lovforslagets kap. 2, §§ 7-10, er der givet en række bestemmelser om de almindelige betingelser, en teatervirksomhed skal opfylde for at kunne modtage statsstøtte til driften.

Om landsdelsscenerne er der givet nye regler i §§ 11-13. Det foreslås her fastsat i loven, at under skuddet ved driften af de bestående landsdels-scener i Odense, Ålborg og Århus skal dækkes med 50 pct. af staten og 50 pct. af vedkommende amtskommune.

Bestemmelserne om den rejsende teatervirksomhed er stort set uændrede, men der foreslås pålagt de turnerende virksomheder en pligt til at samarbejde om turneernes tilrettelæggelse og koordinering (kap. 2, §§ 14-15).

Nye bestemmelser foreslås givet i kap. 2, §§ 18-19 om støtten til „anden teatervirksomhed“, d. v. s. hovedsagelig de små teatre og de større københavnske privatteatre. Dette sker ud fra en erkendelse af, at det ikke længere er muligt at opretholde det synspunkt, der er kommet til udtryk i bemærkningerne til den gældende lovs § 17, at disse teatre bortset fra særlige „katastrofesituationer“ generelt skulle kunne klare sig uden direkte udbetalt statsstøtte.

Efter § 20 får teatrene mulighed for med statsstøtte at påtage sig almindelige kulturformidlende opgaver, når det sker i begrænset omfang.

Der foreslås endvidere nye regler om støtten til teaterbyggeri m. v. (kap. 3).

Reglerne om støtte til amatørteatrene foreslås samlet i et særskilt kapitel (kap. 4).

Området for de af det offentlige støttede billetkøbsordninger foreslås udvidet (kap. 5).

Der stilles endelig forslag om visse ændringer i teaterrådets sammensætning (kap. 8).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til kapitel 1. Tilladelser.

Under behandlingen af teaterloven i folketinget i 1963 blev det fra flere sider foreslået at ophæve bevillingssystemet og indføre fri teaternæring. Spørgsmålet blev tillige drøftet i det folketingsudvalg, der blev nedsat til behandling af lovforslaget. Folketingsudvalget gik i sin betænkning ind for, at bevillingssystemet blev opretholdt, men henstillede, at spørgsmålet om fri teaternæring blev taget op til endelig overvejelse, når loven i folketingsåret 1968-69 skulle revideres på basis af de i lovens funktionsperiode indhøstede erfaringer.

Bevillingssystemet har i den forløbne periode

været praktiseret meget liberalt. Alle til ministeriet indkomne ansøgninger om bevilling er således imødekommet bortset fra de tilfælde, hvor bevillinger til faste teatre har været opslået. Kun i et enkelt tilfælde er en bevilling tilbagekaldt. I de tilfælde, hvor teaterinitiativer har været ministeriet bekendt, har bevillingssystemet således ikke haft nogen indskrænkende virkning.

Når det desuagtet foreslås, at bevillingssystemet ophæves, og at der i stedet indføres et system, hvorefter tilladelse til teaterdrift skal meddeles, når bestemte objektive betingelser er opfyldt, skyldes det først og fremmest, at de hensyn, som var bestemmende for bevillingssystemets opretholdelse ved teaterlovens vedtagelse i 1963, kan varetages ved at overføre en del af bevillingsbetingelserne som betingelser for at opnå statsstøtte (se bemærkningerne til kap. 2, §§ 7-10, og at det ikke kan udelukkes, at selve eksistensen af et bevillingssystem kan hæmme ønskværdige initiativer. En ophævelse af bevillingssystemet vil tillige være i overensstemmelse med ministeriets ønske om at tilstræbe så stor en frihed som muligt inden for de kulturelle områder.

Hertil kommer, at prøvelsen af de enkelte bevillingsansøgere kunstneriske og administrative kvalifikationer har vist sig at være vanskelig at gennemføre i praksis, ligesom forpligtelsen til at foretage opslag af bevillinger ofte har været følt som en anomali, særlig i forhold til personer, der har taget initiativ til igangsættelsen af en ny teatervirksomhed.

En ophævelse af bevillingssystemet i Danmark vil bringe overensstemmelse på dette område med retsstillingen i de øvrige nordiske lande, hvor der ikke findes nogen ordning svarende til det hidtil gældende danske system.

Det foreslåede tilladelsessystem er i sine hovedtræk i overensstemmelse med, hvad der gælder for udøvelsen af en række former for erhvervsvirksomhed.

Både teaterrådet, Foreningen af danske Scenestruktører, Danske Dramatikeres Forbund og Danmarks Teaterforeninger er gået ind for eller har accepteret, at det hidtil gældende bevillingssystem ophæves.

Til § 1.

Man har anset det for hensigtsmæssigt, at kompetencen til at meddele tilladelser blev henlagt til politimestrene, der i forvejen meddele tilladelser til teaterforestillinger i almindeligt velgørende eller andet almennyttigt øjemed, herunder offentlig fremførelse af amatørteaterforestillinger samt til varieté- og kabaretfremstillinger. Ministeriets interesse i at få registreret enhver tilladelse til teatervirksomhed